

Do kogo powinna należeć kontrola pieniądza?

„Z chwilą kiedy naród traci kontrolę nad swoją walutą i kredytem, nie ma już znaczenia, kto uchwała prawa. Lichwa, gdy raz dojdzie do władzy, doprowadzi do ruiny każdy kraj. Dopóki rząd nie przejmie kontroli nad emisją pieniądza i kredytem rozumiejąc, że jest to jego najważniejszy i święty obowiązek, wszelka mowa o suwerenności parlamentu i demokracji jest daremna i próżna”.

Wybory powszechne w 1935 roku

W 1935 roku, jesienią, Kanada przygotowywała się do wyborów federalnych. Kończył się 5-letni termin rządów Partii Konserwatywnej Bennetta¹. Trwała jeszcze Wielka Depresja, która zaczęła się jesienią 1929 roku.

Nie był to kryzys związany wyłącznie z rządami Partii Konserwatywnej. Był to kryzys ogólnoświatowy, który dotknął wszystkie kraje Zachodu, bez względu na to, kto sprawował w nich władzę. W Kanadzie zaczął się on podczas rządów Partii Liberalnej Mackenzie Kinga². I w związku z kryzysem wyborcy wymienili liberałów na konserwatystów w wyborach w 1930 roku. Ludzie, gdy są niezadowoleni, zmieniają partię rządzącą.

Bez względu na ataki liberałów skierowane przeciwko torysom, Mackenzie King dokładnie wiedział, że depresja nie zależy od rządzącej w danym momencie partii. Wiedział dokładnie, że depresja spowodowana jest ograniczeniami kredytu bankowego, powodującymi zmniejszenie ilości pieniędzy w obiegu. Był świadomy, że właściwe mechanizmy uruchamiające kredyt w interesie publicznym mogłyby zapewnić ludności odpowiednią ilość pieniędzy dla zaspokojenia potrzeb.

Co więcej, Mackenzie King napisał przedtem książkę pt. „Przemysł a ludzkość” („Industry and Humanity”) opublikowaną w 1918 r. – rok przed jego wyborem na lidera Partii Liberalnej Kanady. Pisał w tej książce między innymi: „Pieniądze są cyframi wygrawerowanymi w metalu, wydrukowanymi na papierze lub zapisanymi w księgach bankowych”. Dlaczego więc skazywać cały naród na depresję z powodu złej kontroli nad tymi cyframi?

Mackenzie King doskonale rozumiał wagę sprawy. Więc jako lider Partii Liberalnej na samym początku kampanii w 1935 roku złożył niezwykle oświadczenie:

¹ Richard Bedford Bennett (1870-1947), premier Kanady w latach 1930-1935.

² William Lyon Mackenzie King (1874-1950), trzykrotny premier Kanady z ramienia Partii Liberalnej w latach 1921-1930 i 1935-1948. Był najlepiej wykształconym premierem w historii Kanady. Uzyskał pięć dyplomów uniwersyteckich – trzy na Uniwersytecie Toronto, jeden na Harvardzie i doktorat.

(dokończenie ze str. 6)

brytyjski rząd Partii Pracy, w osobie Tony Blaira, odmówił przyjęcia religijnych zwolnień podatkowych w ustawie „o równym traktowaniu odmiennych orientacji seksualnych” (Sexual Orientation Regulations), biskupi wzruszyli ramionami i zsekularyzowali swoje agencje adopcyjne. Stracili w ten sposób katolicką służbę adopcyjną w Wielkiej Brytanii.

TE: I mogą oni stracić więcej. Gdy ataki na nasze wartości i instytucje staną się gwałtowniejsze, będą oni musieli podjąć bardzo trudne decyzje. Zawsze mówiłem i dalej będę to mówił, że aby biskup był prawdziwym biskupem, musi być chętny do pójścia na wojnę. Jest to wojna nie tylko z kulturą świecką, ale częstokroć najtrudniejszą jej częścią jest wojna ze swoimi własnymi ludźmi. Uczynić ich prawdziwymi katolikami i być dla nich świadkiem.

LSN: Czy są oznaki, że fala powraca?

TE: Nie. Nie sądzę, że fala powraca. Nie myślę, że osiągnęliśmy już ten punkt. Myślę, że kryzys, o którym mówiliśmy wcześniej, będzie kierunkiem, w którym przypląw się zwróci. Jeszcze raz powtarzam: nie przewiduję niczego. Mam tylko przeczuć, że sposób, w jaki rozwijają się sprawy, powoduje, że jest coraz gorzej, następuje upadek i demontaż,

„Z chwilą kiedy naród traci kontrolę nad swoją walutą i kredytem, nie ma już znaczenia, kto uchwała prawa. Lichwa, gdy raz dojdzie do władzy, doprowadzi do ruiny każdy kraj. Dopóki rząd nie przejmie kontroli nad emisją pieniądza i kredytem rozumiejąc, że jest to jego najważniejszy i święty obowiązek, wszelka mowa o suwerenności parlamentu i demokracji jest daremna i próżna.

Partia Liberalna uważa, że kredyt jest sprawą publiczną, a nie tylko bankierów, jest troską każdego obywatela. Partia Liberalna jest za natychmiastowym założeniem odpowiednio ukonstytuowanego banku narodowego dla kontroli emisji pieniędzy pod względem potrzeb społecznych. Emisja pieniędzy musi być zgodna z krajowymi, społecznymi i przemysłowymi potrzebami obywateli kanadyjskich”.

Mackenzie King

Interesy monopolu pieniężnego są całkowicie sprzeczne z dobrem ludzi. Mackenzie King to wiedział, więc z widoczną determinacją walczył z tą dominacją finansową, z naciskiem stwierdził przemawiając w Saskatoon [prowincja Saskatchewan]:

„Jeżeli moja partia wróci do władzy, wprowadzimy dobrą politykę monetarną w największej bitwie między władzą pieniądza a społeczeństwem, jakiej Kanada nigdy jeszcze nie widziała”.

Po elekcji

Podsumowanie wyników wyborów 14 października 1935 roku dało Partii Liberalnej bezwzględną większość w parlamencie. Wieczorem tego dnia, po zwycięstwie Partii Liberalnej, Mackenzie King złożył oświadczenie, w którym potwierdzał swoją determinację ukrócenia dyktatury finansowej:

„Elekcja popiera punkt widzenia liberałów, że kredyt jest sprawą publiczną, jest nie tylko sprawą bankierów, ale przedmiotem bezpośredniego zainteresowania każdego obywatela.

Jest to klarowny wyrok przeciwko prywatnej własności i prywatnej kontroli banku narodowego; i za należyte utworzenie banku narodowego

i że może to oznaczać dalej tylko jakąś formę poważnego zniszczenia. Ci, którzy są teraz po stronie aniołów, będą tymi, którzy to przetrwają i przyprawdzą ze sobą innych z powrotem do Boga.

Musimy pamiętać, że Obama nie określa życia. Jestem egzorcystą i mówię ludziom, z którymi pracuję, że demony nie określają ich życia. Są one bolesne i straszne, i jakkolwiek dużo czasu może zająć ich usunięcie i czyjś powrót do zdrowia, trzeba o tym pamiętać. Że nie jesteście określani przez zło. Jesteście określani przez Boga, przez Jezusa Chrystusa. Powrót, jaki niektórzy z tych ludzi muszą uczynić po strasznym życiu, które prowadzili, płacąc za to cenę, jest częścią powodu, dla którego Bóg zezwala na istnienie zła na świecie. Służy to jakiejś celowi w ogólnym funkcjonowaniu Królestwa. Bóg zezwala na zło, żeby wyprowadzić z niego coś dobrego. Faktycznie, coś nawet lepszego, niż gdyby zła nie było w ogóle.

LSN: Zatem to niewyobrażalnie wielkie zło, 50 milionów ludzi zabijanych rocznie...

TE: ...wytworzy niewyobrażalnie wspaniałe dobro, jeśli będziemy ludźmi wiary i będziemy jej szukać.

Ks. Thomas Euteneuer

Publikujemy za zgodą: www.lifesitenews.com

oraz kontrolą waluty emitowanej zgodnie z potrzebami społecznymi. Nie ma tu pomyłki, jeżeli chodzi o żądanie odbudowy przez rząd Kanady kontroli nad kredytem i obiegiem waluty.

Louis Even

W czasie kampanii wyborczej, sprawa kontroli przez społeczeństwo wszystkich funkcji rządu, przy pomocy reprezentantów w parlamencie, a nie przez inne siły, stała się coraz bardziej klarowna. Elektorat uważał, że odpowiedzialne ministerstwo, a nie zorganizowana Finansjera i międzynarodowa władza pieniądza, powinny kontrolować wszystkie sprawy państwowe”.

Dlaczego, panie King?

Te słowa pozostają tak samo klarowne po elekcji jak i przed nią: tyrania finansowa musi być wstrzymana. Ludzie muszą uzyskać z banku, który naprawdę należy do nich, wszystkie pieniądze potrzebne do uruchomienia produktywności kraju służącej potrzebom krajowym, społecznym i przemysłowym.

Można się dziwić, dlaczego po tak klarownych i powtarzanych oświadczeniach nie nastąpiły działania ze strony lidera Partii Liberalnej. I dlaczego, nawet mając znacjonalizowany bank Kanady, ludzie nie byli w stanie uzyskać i jeszcze nie uzyskali pełni środków finansowych w celu uruchomienia możliwości fizycznych dla zaspokojenia swoich potrzeb publicznych i prywatnych. Dlaczego, będąc u władzy, Mackenzie King natychmiast wyznaczył na ministra finansów prezesa Międzynarodowego Banku Barclay, Charlesa Dunninga, który nawet nie był członkiem parlamentu, który nawet nie startował w wyborach? Kto narzucił ten wybór premierowi Mackenzi Kingowi?... Więc dzisiaj w dalszym ciągu czekamy na „największą bitwę między władzą pieniądza a społeczeństwem, jakiej Kanada nigdy jeszcze nie widziała”.

Powyższy artykuł był napisany przez Louisa Evena w 1958 r. W innym artykule, który napisał w 1952 r. Louis Even wyjawiał interesującą informację dotyczącą tego samego tematu. Zakończenie tego artykułu brzmi:

Oświadczenia Mackenzie Kinga w 1935 r. wywołały sensację, przynajmniej w kręgach poinformowanych o dyktaturze pieniężnej i kredytowej. Kilka lat później, Australijka podróżująca po Kanadzie, pani Bearne, poprosiła i następnie uzyskała wywiad z premierem Mackenzie Kingiem. Premier stworzył przyjemną atmosferę, więc pani Bearne zapytała: „Czy mogę zapytać o coś bezpośredniego?”.

Mackenzie King: „Oczywiście, proszę pani”.

Pani Bearne: „Panie premierze, wielu obywateli Australii i oczywiście poza nią było zaszokowanych pańskim oświadczeniem w 1935 r. o kontroli nad pieniądzem i kredytem i koniecznością przywrócenia tej kontroli narodowi, jeżeli chce się mówić o prawdziwej demokracji. Mówiliśmy sobie: 'Przynajmniej jeden premier Wspólnoty Brytyjskiej wstrząsnął dyktaturą, która zrobiła tyle zła w cywilizowanym świecie'. Ogłosiliśmy pana największym mężem stanu współczesnej ery. Dlaczego nasza nadzieja nie została jeszcze spełniona?”.

Mackenzie King: „Proszę pani, robimy, co możemy”.

Stosownie do nacisku

Mackenzie King wiedział, ale „nie mógł”, lub myślał, że nie może. Skąd wzięła się opozycja, jak nie ze strony tych, którzy cieszą się kontrolą pieniędzy i wynikającą stąd władzą? Jakiego poparcia, jakiego nacisku zabrakło panu Kingowi, żeby dokonać tej zmiany, jak nie poparcia i nacisku poinformowanej ludności, która chce się wyzwolić?

„Rządy postępują zgodnie z naciskami, które się na nie wywiera”, powiedział prezydent USA Franklin D. Roosevelt.

Można żałować, że osoby publiczne wiedzą, ale nie postępują konsekwentnie; ale również trzeba przyznać, że obywatele krajów, które pretendują do nazwy „demokratycznych” nie spełnili do tej pory swojej roli. Ta obserwacja jest motywem działania Kredytowców Społecznych czasopisma Michael.

Louis Even